

EUROPEISKA
UNIONENS RÅD

Bryssel den 18 maj 2004 (19.5)
(OR. en)

9600/04

LIMITE

EDUC 118
SOC 253

ORIENTERANDE NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	9175/04 EDUC 101 SOC 220
Ärende:	Utkast till slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaterna, församlade i rådet, om gemensamma europeiska principer för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande

För delegationerna bifogas det ovannämnda utkastet till slutsatser som det föreligger efter diskussionen i Ständiga representanternas kommitté (Coreper) den 14 maj 2004. Vid mötets slut kunde ordföranden konstatera att det, bortsett från en reservation för parlamentsbehandling från den danska delegationen, hade nåtts en enhällig överenskommelse om utkastet.

Om överenskommelsen bekräftas, kan rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, anta bifogade slutsatser.

Utkast till slutsatser
från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet,
om gemensamma europeiska principer
för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande

**RÅDET OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR,
FÖRSAMLADE I RÅDET,**

som är medvetna om att

identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande, inom ramen för principen om livslångt lärande, syftar till att synliggöra och värdera en persons samlade kunskap och kompetens, oberoende av var eller hur dessa har förvärvats; identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande äger rum inom och utanför den formella utbildningen, på arbetsplatsen och i det civila samhället,

identifiering och validering är viktiga instrument i samband med överföring och godkännande av resultat av lärande i olika sammanhang; genom identifiering registreras och synliggörs resultatet av en persons lärande; detta leder inte till ett formellt utbildnings- eller examensbevis men kan utgöra grunden för ett sådant formellt erkännande; validering baseras på utvärdering av resultatet av en persons lärande och kan leda till ett utbildnings- eller examensbevis¹,

Europeiska rådet i Lissabon i mars 2000 erkände att utbildning och anställbarhet är en integrerad del av den ekonomiska politik och sociala politik som är nödvändig för att nå det strategiska målet att Europa skall bli världens mest dynamiska kunskapsbaserade ekonomi senast 2010,

det i samband med uppföljningen av rapporten om konkreta framtidsmål för de europeiska utbildningssystemen (mars 2001), i det detaljerade arbetsprogram som antogs av rådet (14 juni 2002), uppmanas till utveckling av metoder för officiell validering av erfarenheter från

¹ Termen validering används i en mycket specifik betydelse i denna text men den används annorlunda i medlemsstaterna. I några medlemsstater används termen i bred betydelse och omfattar såväl identifiering som värdering och erkännande av icke-formellt och informellt lärande.

icke-formellt lärande, kommissionens vitbok "*Nya insatser för Europas ungdom*" (21 november 2001), som fastställer en ny ram för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet, betonar vikten av icke-formellt lärande och utbildning,

medlemsstaterna i rådets resolution om livslångt lärande (27 juni 2002) uppmanas att uppmuntra samarbete och effektiva åtgärder för att godkänna resultaten av lärande,

arbetsmarknadens parter i Europa i "*En åtgärdsram för en livslång utveckling av kompetens och kvalifikationer*" (14 mars 2002) understryker att erkännande och validering av kompetens och kvalifikationer både är ett gemensamt mål och en viktig prioritering för åtgärder på europeisk nivå,

det i Köpenhamnsförklaringen (30 november 2002) och rådets resolution (19 december 2002) om främjande av ett närmare europeiskt samarbete om yrkesutbildning erkänns att utvecklingen av en uppsättning gemensamma principer avseende erkännande av icke-formellt och informellt lärande bör prioriteras i avsikt att garantera en ökad överensstämmelse mellan skilda lösningar i olika länder och på olika nivåer,

det i rådets och kommissionens gemensamma delrapport (26 februari 2004) till Europeiska rådets vårmöte "*Utbildning 2010*" konstateras att utvecklingen av gemensamma europeiska referenser och principer kan ge ett mycket användbart stöd till den nationella politiken; sådana gemensamma principer innebär visserligen inga krav på medlemsstaterna, men bidrar till att utveckla ömsesidigt förtroende mellan nyckelaktörerna och uppmuntra reformer; i den gemensamma delrapporten framförs det särskilt att det bör utvecklas gemensamma europeiska principer för validering av icke-formellt och informellt lärande,

erkänner att

medlemsstaterna, kommissionen, Efta- och EES-länderna och anslutningsländerna samt arbetsmarknadens parter på europeisk nivå i samband med uppföljningen av Köpenhamnsdeklarationen, rådets resolution och arbetsprogrammet om framtidsmålen har gjort framsteg i utvecklingen av gemensamma europeiska principer för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande,

identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande ligger i den enskilda inlärares intresse; de främjar social integrering, anställbarhet samt utveckling och tillvaratagande av mänskliga resurser i medborgerliga, sociala och ekonomiska sammanhang; de uppfyller specifika behov för de personer som strävar efter inträde eller återinträde på utbildningsområdet, på arbetsmarknaden och i samhället,

olika metoder och praxis för identifiering och validering redan existerar eller håller på att växa fram på europeisk nationell, regional och lokal nivå,

en rad olika aktörer också deltar; de utgörs bland annat av organisatörer och behöriga myndigheter inom den formella utbildningen, arbetsmarknadens parter på arbetsplatsen och icke-statliga organisationer i det civila samhället; identifieringen utförs såväl av alla aktörer som av enskilda personer, medan valideringen i vissa medlemsstater endast utförs av de behöriga myndigheterna i enlighet med den nationella lagstiftningen,

betonar att

gemensamma europeiska principer är nödvändiga för att uppmuntra och ge vägledning till utveckling av högkvalitativa och tillförlitliga metoder och system för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande,

dessa principer är nödvändiga för att garantera överensstämmelse och ett brett godkännande av olika metoder och system i medlemsstaterna; de möjliggör också överföring och godkännande av resultat av lärande i olika sammanhang; särskild hänsyn tas till den enskildes behov och rättigheter,

följande gemensamma europeiska principer riktar sig till medlemsstaterna, kommissionen och de aktörer som deltar i identifieringen och valideringen av icke-formellt och informellt lärande; de skall användas på frivillig grund; de respekterar fullt ut medlemsstaternas och aktörernas rättigheter, ansvar och kompetens; de präglar utvecklingen av system och metoder för identifiering och validering utan att föreskriva några särskilda system eller metoder,

de gemensamma europeiska principerna återspeglar samarbetet på europeisk nivå inom ramen för uppföljningen av Köpenhamnsdeklarationen, rådets resolution av den 19 december 2002, arbetsprogrammen för framtidsmålen och särskilt den gemensamma delrapporten "Utbildning 2010" från februari 2004; principerna fastställs under följande huvudrubriker:

- *Individuella rättigheter*

Identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande bör i princip vara frivillig för den enskilde. Alla bör ha samma rätt till tillgång och till lika och rättvis behandling. Den enskildes privatliv och rättigheter skall respekteras.

- *Aktörernas förpliktelser*

Aktörerna bör, i enlighet med sina rättigheter, sitt ansvar och sin kompetens, fastställa system och metoder för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande. Dessa bör omfatta lämpliga kvalitetssäkringsmekanismer. Aktörerna bör ge vägledning, rådgivning och information om dessa system och metoder till enskilda personer.

- *Tillit och förtroende*

Processer, förfaranden och kriterier för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande måste vara rättvisa och medge insyn samt stödjas av kvalitetssäkringsmekanismer.

- *Trovärdighet och legitimitet*

System och metoder för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande bör respektera de berörda aktörernas rättmätiga intressen och säkerställa deras balanserade deltagande.

Utvärderingsprocessen bör vara opartisk och mekanismer för att undvika intressekonflikter bör införas. Yrkeskompetensen hos de personer som utför utvärderingen bör också säkerställas.

NÄR DET GÄLLER IDENTIFIERING OCH VALIDERING AV ICKE-FORMELLT OCH INFORMELLT LÄRANDE UPPMANAS MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN ATT INOM RAMEN FÖR SINA RESPEKTIVE BEFOGENHETER

sprida och främja användningen av de gemensamma europeiska principerna,

uppmuntra arbetsmarknadens parter i Europa att inom ramen för dialogen mellan arbetsmarknadens parter använda och anpassa de gemensamma europeiska principerna för de särskilda behoven på arbetsplatsen,

uppmuntra icke-statliga organisationer som sysslar med att tillhandahålla möjligheter till livslångt lärande att efter behov använda och anpassa de gemensamma europeiska principerna,

stödja erfarenhetsutbyte och ömsesidigt lärande, inbegripet utvecklingen av en europeisk inventering av identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande,

förstärka samarbetet med internationella organisationer i syfte att uppnå synergieffekter på detta område,

utveckla och stödja enhetliga och jämförbara sätt att lägga fram resultat av identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande på europeisk nivå samt överväga hur de befintliga instrumenten inom Europass-ramen för tydlighet i kvalifikationer och meriter kan bidra till detta,

överväga hur de gemensamma europeiska principerna kan stödja det pågående arbetet med överföring och sammanförande av studiemeriter, kvalitetssäkring och vägledning samt generellt bidra till utvecklingen av den europeiska ram för kvalifikationer som efterlystes i kommissionens och rådets gemensamma delrapport från februari 2004,

stödja utvecklingen av kvalitetssäkringsmekanismer och särskilt överväga hur den yrkesmässiga utvecklingen hos de personer som utför utvärderingen kan främjas, till exempel genom stödjande nätverk med syftet att utveckla och sprida god praxis.